

Sygn. akt: III U 851/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.08.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił E. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Decyzję powyższą E. P. zaskarżyła, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że orzeczenie Komisji Lekarskiej jest nierzetelne, gdyż do dokonania faktycznych ustaleń co do stanu jej zdrowia konieczna jest nie tylko wiedza ściśle medyczna, ale również z zakresu medycyny pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że odwołująca niejest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 18.03.2009r. (...) Oddział w P. przyznał E. P. prawo do emerytury począwszy od dnia 1.03.2009r.

Decyzją nr (...) dnia 27.05.2014r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w P. stwierdził u E. P. chorobę zawodową w postaci przewlekłej choroby narządu głosu spowodowanej nadmiernym wysiłkiem głosowym trwającym co najmniej 15 lat i niedowład mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonią.

W dniu 10.06.2014r. E. P. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku chorobą zawodową. Orzeczeniem z dnia 7.07.2014r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy do 31.07.2016r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową. Zastępca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia, wobec czego sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4.08.2014r. orzekła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Wobec powyższego w dniu 14.08.2014r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą E. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez E. P. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania E. P. było ustalenie czy jest ona osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu laryngologii i medycyny pracy. Po przeprowadzeniu wywiadu z E. P., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej, biegła laryngolog A. S. i biegła z zakresu medycyny pracy D. M. rozpoznały u odwołującej: przewlekłe suche zapalenie błony śluzowej gardła i krtani, niedomykalność fonacyjną głośni, nadciśnienie tętnicze, żylaki kończyn dolnych, stan po operacji żyłaków kończyny dolnej prawej, stan po operacji tarczycy z powodu wola guzowatego w 2010r., stan po operacji kolana prawego oraz łuszczycę. Biegli orzekli, że stwierdzone schorzenia i stopień ich zaawansowania nie powodują niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu opinii biegłe stwierdziły, że aktualnie w badaniu laryngologicznym nie stwierdza się w badaniu wziernikowym krtani wrzecionowatej niedomykalności. Niedomykalność jest w postaci wąskiej szczeliny na całej długości głośni. Biegłe zwróciły uwagę, że wnioskodawczyni od 2012r. nie pracuje. Stąd obserwuje się cechy ustępowania wcześniej rozpoznawanego niedowładu mięśni wewnętrznych krtani. Biegłe podkreśliły, że stopień nasilenia objawów nie jest duży i nie powoduje niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołująca wymaga jedynie kontroli w Poradni Laryngologicznej i Foniatrycznej (opinia k. 25-26 a. s.).

Żadna ze stron w zakreślonym przez Sąd terminie nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłych. E. P. na rozprawie w dniu 19.02.2015r. wskazała, że nie zgadza się z decyzją ZUS i czuje się pokrzywdzona, nie podniosła jednak żadnych merytorycznych zastrzeżeń do wskazanej opinii.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych zawarte w opinii. Wnioski zostały przez biegłych sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej i analizie

dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych w związku z występującymi u niej schorzeniami. Wydana przez biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u E. P. schorzenia, których stopień i nasilenie nie uzasadnia przyjęcia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Wnioski biegłych w tym zakresie znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej. W takim stanie rzeczy twierdzenia odwołującej, że jest ona niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową, Sąd uznał jedynie jako wyraz subiektywnego przekonania odwołującej, nie znajdujące odzwierciedlenia w obiektywnej i miarodajnej zdaniem Sądu opinii biegłych w tym zakresie.

Dlatego też, mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że E. P. nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W związku z tym, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 14.08.2014r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.